

عنوان مقاله:

بررسی نقش تعدیل کننده ی خودکارآمدی بر رابطه بین ناگویی هیجانی، شدت درد و ناتوانی ناشی از درد در بیماران مبتلا به درد مزمن

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های نوین روانشناختی، دوره 6، شماره 21 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمد علی بشارت - دانشگاه تهران

صدیقه کوچی - دانشگاه تهران

محسن دهقانی - دانشگاه شهید بهشتی

حجت اله فراهانی - دانشگاه تهران

سیروس مومن زاده - دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش تعدیل کننده ی خودکارآمدی بر رابطه بین ناگویی هیجانی، شدت درد و ناتوانی ناشی از درد در بیماران مبتلا به درد مزمن انجام گرفت. ۱۰۰ آزمودنی (۶۷ زن و ۳۳ مرد) در این پژوهش شرکت کردند. از شرکت کنندگان خواسته شد که مقیاس های ناگویی هیجانی تورنتو (TAS-۲۰)، پرسشنامه خودکارآمدی درد مزمن (CPSEQ)، مقیاس دیداری شدت درد (VAS) و پرسشنامه ناتوانی ناشی از درد (PDQ) را تکمیل کنند. داده ها با استفاده از روش تحلیل رگرسیون تحلیل شد. نتایج پژوهش نشان داد که خودکارآمدی در رابطه بین ناگویی هیجانی، شدت درد و ناتوانی ناشی از درد نقش تعدیل کننده دارد. بر اساس نتایج این پژوهش می توان نتیجه گرفت که رابطه بین ناگویی هیجانی، شدت درد و ناتوانی ناشی از درد در بیماران مبتلا به درد مزمن تحت تاثیر نقش تعدیل کننده خودکارآمدی قرار دارد.

کلمات کلیدی:

ناگویی هیجانی، خودکارآمدی، شدت درد، ناتوانی ناشی از درد، درد مزمن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1929643>

